

В складних умовах сьогодення дедалі більшого значення набувають проблеми управління. Найбільшої актуальності набуває необхідність створення управлінських механізмів, які використовують новий стиль роботи, за допомогою якого можливо з високою ефективністю досягати поставлених цілей. Розв'язання цих проблем можливо за умови практичного застосування системи управлінської культури. Управлінська культура – це сукупність теоретичних та практичних положень, принципів і норм, що мають загальний характер і стосуються різною мірою всіх аспектів людської діяльності, це важлива сфера впливу на свідомість, вчинки підлеглих, їх помисли і бажання, водночас, це один з вирішальних факторів успіху [1]. Поняття управлінської культури тісно пов'язане з поняттям культури. Одне з визначень управлінської культури інтерпретує її як елемент культури взагалі, і як елемент культури, пов'язаної зі свідомою діяльністю громадських інститутів і окремих індивідів, спрямованої на регулювання стихійних і усвідомлених, об'єктивних і суб'єктивних чинників, доцільне впорядкування суспільних відносин [2]. Завдання управлінської культури обумовлені соціокультурною та соціоекономічною динамікою суспільства в умовах принципово нових викликів глобального характеру. Життєдіяльність в умовах складного соціуму потребує соціального порядку нової якості. Порядок і хаос – це певний стан балансу, у якому компоненти не зникли повністю в анархії, а являють собою таку рівновагу, що представляє новий погляд на природу соціального порядку, та фактори, що його утворюють. Т. Парсонс наголошував, що теорія порядку функціонування соціальних систем є еталоном, ієрархія цінностей і норм якого пронизує всі рівні суспільства, що задіяла механізми, які у випадку тих чи інших відхилень відновлюють соціальну рівновагу [3]. Мінімізувати ці відхилення можливо завдяки управлінській культурі, завдяки відповідності між організацією та рефлексією і самоорганізацією. У складному соціумі порядок забезпечується відносно малими зусиллями професіоналів і за рахунок загальної гуманізації людських відносин, збільшення креативного та інтелектуального людського капіталу. Використання потенціалу управлінської культури сприяє формуванню майбутніх фахівців спроможних вирішувати проблеми сучасного суспільства та держави.

Література:

1. Васильченко Л.В. Формування управлінської культури керівника школи в системі післядипломної педагогічної освіти : автореф. дис. ... канд. пед. наук: 13.00.04/ Терноп. держ. пед. ун-т імені Володимира Гнатюка. Т., 2006. 23 с.
2. Кабанину Л.А., Толстолуцький Н.П. Управління освітніми системами: навч. посібник. 2-е вид., доп. Миколаїв, 2005. 365 с.
3. Єльнікова Г.В. Культура управлінської праці керівника загально-освітнього навчального закладу. *Управління школою* 2004. №35 (83). С. 2.